

Z JINDŘICHOVY VYHLÍDKY JE OPĚT VIDĚT DO SVĚTA

Nejvyšším vrcholem hřebenů obklopujících údolí Valštejna a Ztracené Vody je Jindřichova vyhlídka s výškou 794 m n. m. Na tomto místě stávala malá dřevěná útulna, kterou v roce 1902 nahradila turistická chata. Hlavním iniciátorem její výstavby byl učitel Josef Alscher, který od roku 1878 do roku 1918 vykonával učitelskou praxi v Dlouhé Vodě.

K slavnostnímu otevření chaty došlo 29. června 1902. Program začal v 9 hodin ráno společným pochodem z Albrechtic za doprovodu hudby a vedl účastníky údolím řeky Zlatá Opavice přes Hynčice a Valštejn do Ztracené Vody, odkud se konal výšlap vzhůru na vyhlídku. Z verandy horské chaty pozdravil jménem sekce Albrechtice všechny zúčastněné pan učitel Kristen z Hynčic. Poté přednesl klub „Biedersinn“ z Hynčic, posílený velkým množstvím přítomných hostů, Beethovenovu „Die Ehre Gottes aus der Natur“ (Chvála boží v přírodě) a následovaly další a další proslovy.

Jak tomu v tomto kraji bylo zvykem, neobešla se podobná akce bez zmínek v dobovém tisku. Jednu z nich lze najít například v srpnovém čísle časopisu *Alt Vater* z roku 1902, kde se mimo jiné píše: „Odpoledne koncertovala na vrcholu hudební skupina, zatímco účastníci (asi 400) u vyhlídkové tabule ve skupinách s pobavením studovali velkolepý rozhled, vychvalovali ho a nechali se osvěžit dobrou ječnou šťávou a různými dalšími prostředky tisíci hlad, servírovanými hostinským na vršku, panem Weberem. Mnohem více dalších písní od spolku Biedersinn, stejně jako veselé salvy smíchu účastníků a zvolání bravo veršům a prozaickým slovům proneseným učitelem KralKuttenbergem zvěstovaly obyvatelům údolí na zalesněné výšině přátelskou náladu, až po páté hodině večer zazpívali cizím hostům na rozloučení pozdrav „Lebt wohl, ihr Freunde!“ (Žijte dobře, přátelé!). Panu doktorovi Schruttkovi jménem sekce Albrechtice poděkovali za návštěvu a popřáli „Bergheil“ a šťastnou cestu domů. Místní návštěvníci a ti s blízkého okolí se však ještě nemohli odloučit od tohoto krásného kousku země a setrvali až do setmění.“

Celý článek pak zakončuje odstavce, kde autor doufá, že se vyhlídka stane cílem turistů: „Ať se tato horská bouda, jejíž majitel se neustále stará o studené i teplé osvěžení žaludku všeho druhu, stane cílem početných návštěv a ať se Jindřichova vyhlídka stane rovněž výletním místem obzvláště pro školy, bohatě se vám odmění!“

Vyhlídka se skutečně ukázala jako „magnet“ pro výlety. Hned v prvních čtyřech letech ji údajně navštívilo 10 tisíc lidí. Nejčastěji se chodívalo pěšky z Albrechtic, ti, kdo byli trochu zámožnější, se nechali vyzvednout místními sedláky a jeli jejich vozy. Později se také využívalo nově vzniklé autobusové spojení do Hynčic.

Chata byla řešena jako částečně podsklepená patrová dřevěná stavba obdélníkového půdorysu se sedlovou střechou. Posazená byla na kamenném základovém zdivu vystupujícím nad úroveň okolního terénu, vstupovalo se do ní po

Původní útulna na vyhlídce, 1902 (sbírka p. Schwarze, Horní Povelice)

Pohled na údolí Ztracené Vody a Jindřichovu vyhlídku, nedatováno (sbírka Petry Votočkové)

Turistická chata již s boční terasou, 30. léta 20. století (sbírka Karla Kubly)

dřevěných schodech dvoukřídlymi dveřmi přes předsíň. Na délku měla včetně předsíně přibližně 12 metrů, na šířku 5 metrů. Sál v chatě údajně pojal 60-70 osob, nabízela se zde možnost také přenocovat. Přibližně ve třicátých letech 20. století byla po celé délce východní strany chaty na třech dodatečně vybudovaných kamenných pilířích přistavěna terasa se šikmou střechou. Před vstupem se nacházelo venkovní posezení, vzadu stávala dřevěná kůlna. Návštěvníky vítala nade dveřmi cedule s nápisem „Schutzhaus Heinrichshöhe“.

Veliké počty se dostalo iniciátoru založení turistické chaty Josefu Alscherovi, který roku 1931 zemřel. V neděli, 24. června roku následujícího, mu byl právě na vyhlídce odhalen kamenný pomník s pamětní deskou s nápisem „Dem Erschließer der Heinrichshöhe Josef Alscher in Dankbarkeit SSV Olbersdorf 1932“, zakladateli Jindřichovy vyhlídky Josefu Alscherovi z vděčnosti SSV Albrechtice 1932 (SVV byla zkratka spolku Sport und Spielverein).

Po smrti hostinského Adolfa Webera ze Ztracené Vody následoval jako hospodský horské chaty Adolf Hertenberger ze stejné osady, který se o hosty staral společně se svou dcerou Dolfi. Jako poslední z celkem tří hospodských byl pravděpodobně začátkem třicátých let 20. století Karl Schittenhelm z Hynčic s jeho českou ženou Aloisií, jejíž kuchařské umění bylo vyhlášené. Přes nejprostší podmínky (nebyl zde elektrický proud, lednička, tekoucí voda) se byla schopna postarat i o větší společnost. Teprve krátce před 2. světovou válkou byla na Jindřichově vyhlídce vykopána kamenná kruhová studna. Předtím se voda do hospody přinášela na zádech ve džberech. Nosič, který tuto službu vykonal, dostal za ni 50 haléřů. Děti dostaly za svoje menší kbelíky limonádu.

Manželé Schittenhelmovi obhospodařovali hostinec od půlky dubna do prvního sněhu. V letech 1941 a 1942, když společenský život ochromila 2. světová válka, byl s oblíbenou Jindřichovou vyhlídkou konec. Karl Schittenhelm převzal nádražní restauraci v Jindřichově, neboť tamní hostinský narukoval.

Turistickou chatu na Jindřichově vyhlídce čekal po konci druhé světové války podobný osud jako celou řadu zdejších stavení – byla kompletně zlikvidována. Zachovaly se pouze zbytky základových zdí, studna a kamenná mohyla s pamětním kamenem s nápisem „Heinrichsruhe“ stojící u lesní cesty přibližně 100 metrů od původní chaty. Samotný vrchol postupně pohltil jehličnatý les a vysoké stromy zastínily výhledy do okolí.

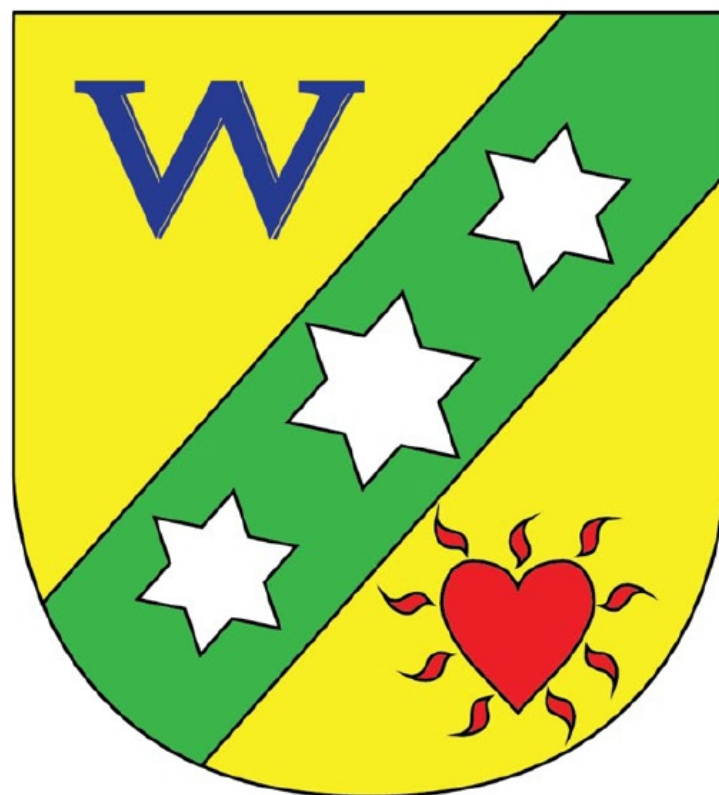
Kůrovcová kalamita a zrychlená těžba smrkových lesů však situaci změnila. Vrchol Jindřichovy vyhlídky je nyní v podstatě zcela bez stromů a nabízí opět úžasné výhledy. Vidět jsou celé Jeseníky včetně Pradědu, Krnov s rozhlednou a poutním kostelem Panny Marie Sedmibolestné na Cvilíně, nížiny a jezera v Polsku a při dobré viditelnosti i daleké Beskydy. Lesní cesty jsou po těžbě již relativně schůdné, dá se dojet i na kole. Turistická trasa na vrchol sice nevede, ale při pohledu do turistických map (např. na portále www.mapy.cz) se lze na vyhlídku pohodlně dostat. Restauraci zde již nenajdete, ale čeká Vás zde alespoň příjemné dřevěné posezení z dílny pana Josefa Ulčáka a obnovená studna se stříškou. A výhledy po krajině, ty rozhodně stojí za to!

Zbytky kamenných základů, 2019 (Ondřej Cívín)

Posezení na Jindřichově vyhlídce, 2020 (Robert Kořínek)

Robert Kořínek, Spolek Valštejn